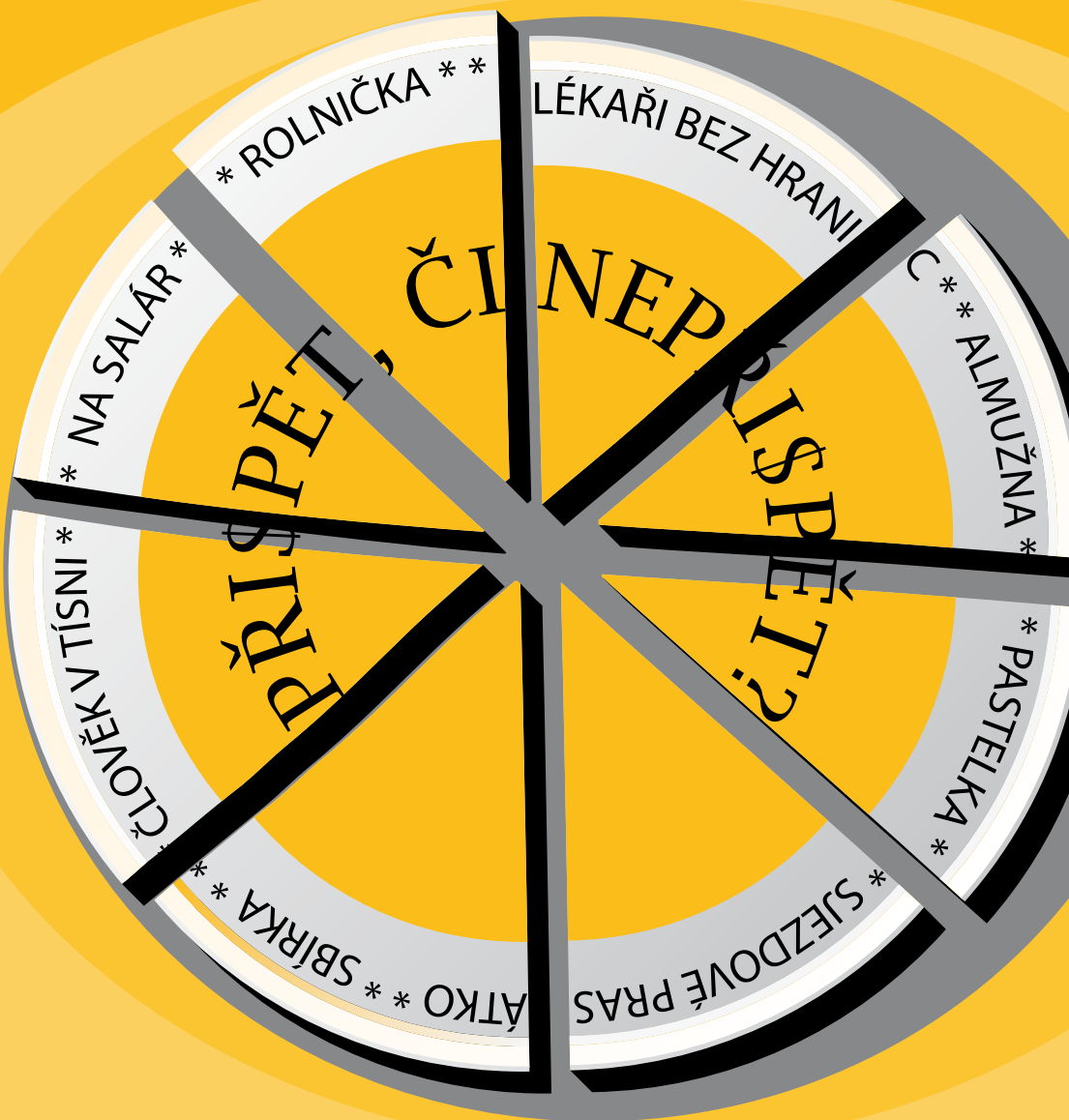

BRATRSTV8

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 51/2010

ZTRACENÝ PODZIM

DESÁTKY JSOU SAMOZŘEJMOSTÍ...

KDYŽ SE NAJDE V HROZNU ŠTÁVA

DIAKONICKÉ MENU Z KLOBOUKU

Úvodník: Být, či mít?	Marie Medková	2
Uzdravení jako metafora odpuštění	Magdalena Ondrová	4
Prispět, či nepřispět?		
• Desátky jsou samozřejmostí,...	Marek Bárta	5
• Chtějí být svobodnější; rozhovor s D. Šilhavou	Miriam Richterová	6
• Vyber si svou neziskovku	Olcha Richterová	7
Diakonické menu z Klobouku; Projekty Diakonie	Pavel Hanych	10
E-BULVY: Horké novinky ze Svitav	MM	11
Když si děda...: Plánujeme daň	Alžběta Matějovská	12
Můj první Sjezd	Šárka Schmarczová	17
Sjezd		18
Šroubovák, nebo kladivo?; duchovní povzbuzeníčka	Marie Medková	20
Kościół Ewangelicko-Reformowany w RP	Štěpánka Sirůčková	21
Bible prochází žaludkem: Když se najde v hroznu šťáva	Klára Schneiderová	22
Whatever works; recenze	Ester Hubená	24
Ztracený podzim; recenze	Ester Hubená	25
An American's view: Church in churches	Barb Iverson	24
Všimli jsme si	Olcha Richterová	26

Autor obálky: Poldislaf

Ilustrace str. 3: Daniela Toullová

Fotografie ze Sjezdu na str. 17, 18, 19, 23 Ben Skála, Joel Matějka a Hugo Pelikán

BÝT, ČI MÍT?

Marie Medková

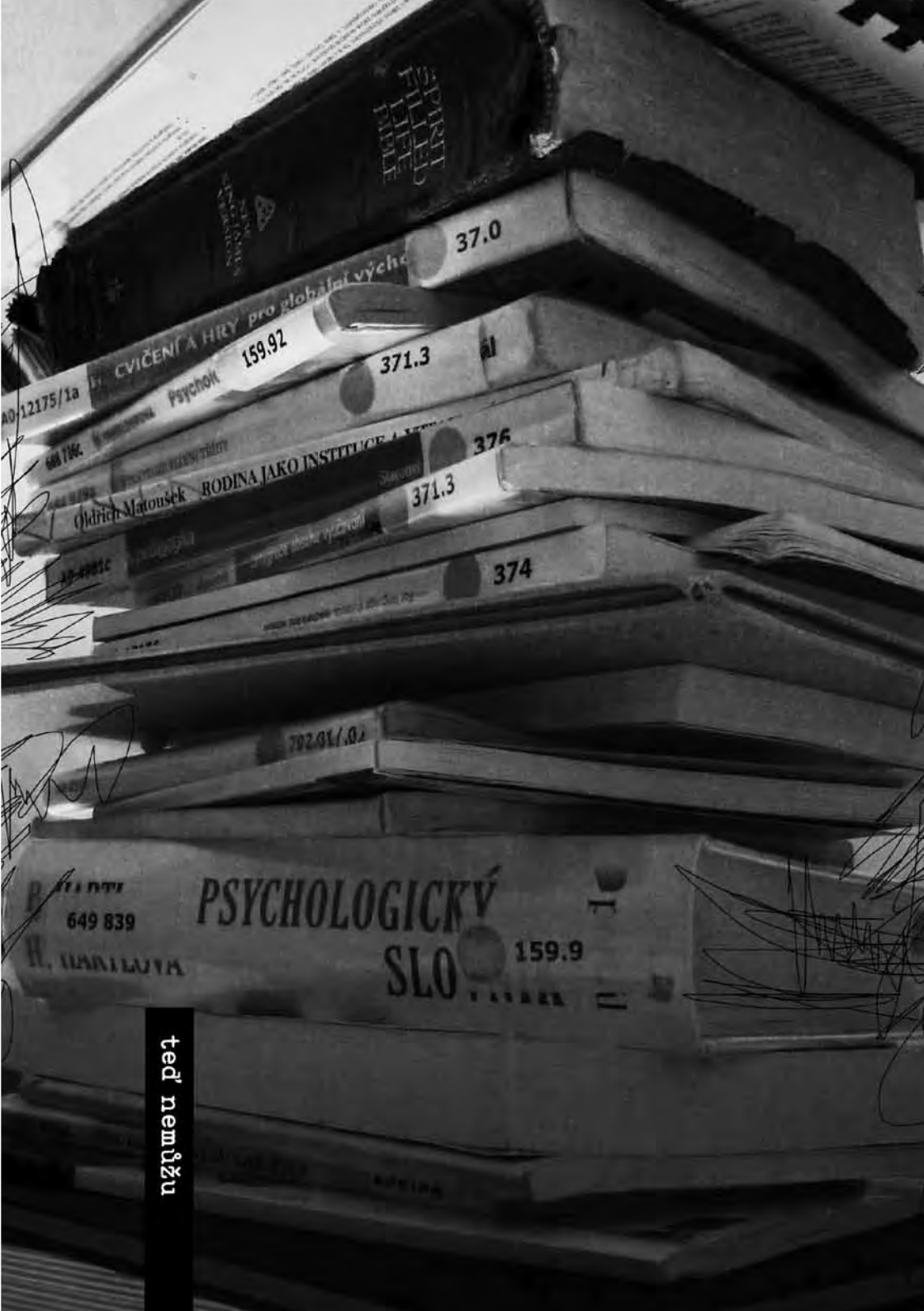
Vypůjčila jsem si otázku Ericha Fromma, a tím vlastně otázku postmoderní společnosti. Dalo by se to značit ještě všelijak. Hromadit, nebo sdílet. Využívat, nebo užívat. A pak také naše podotázka tohoto souboru: Prispět, či nepřispět?

Prispívat se dá ledasčím. Svým volným časem, silami, názorem, věcným darem, penězi,...

Nejošemetnější to bývá s těmi penězi. Když jsem přemítala o tomto tématu, udělala jsem pokus: Zaznamenala jsem si všechny příjmy a výdaje během jednoho měsíce. A pak jsem si to převedla do procent. Kolik procent příjmu dám na nájem, energie, jídlo, cestovné, knihy,

salár, opravy, drobnosti,...

Nebylo to snadné, ale nakonec jsem byla za své odhodláni ráda. Člověk si potřebuje udělat pořádek v tom, co má, aby věděl, co může dát. A taky kde peníze zbytečně utíkají. Myslím, že i židovské nařízení „desátků“ k takovému pořádku ve financích vede. Abych mohla dávat desátek, musím nejprve vědět, kolik mám. A k víře taky patří říct si - Boží věc je pro mě tak důležitá, že na ni dávám nezanedbatelnou část svého příjmu. Dávání někomu mimo mě vede i k tomu, že přemýšlím, do čeho vlastně peníze investuji - obecně. A nakonec se tak člověk může naučit, jak vycházet se svými penězi.

teď nemůžu

UZDRAVENÍ JAKO METAFORA ODPUŠTĚNÍ

Magdalena Ondrová

3. část , Mk 1,40-45

Příběhem o uzdravení malomocného se dostáváme k novým motivům našeho tématu.

Jednak je zde řeč o malomocenství. Malomocenství nejen že člověka postupně a třeba pomalu udolávalo k smrti a fyzicky ho znetvářelo, ale především ho vylučovalo ze společnosti i ze společného kultu. Malomocný žil v izolaci. Zdraví lidé se mu vyhýbali.

Dále nemocný v tomto příběhu přichází za Ježíšem sám. To je velmi nápadná změna. Dosud se nemocní buď náhodou vyskytli v přítomnosti Ježíše nebo je k Ježíši přinášeli. Malomocný přichází sám, poklekne a řekne: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Není to otázka, žádost či prosba. Je to oznamovací věta. „Ty mě můžeš očistit, pokud chceš.“ V tomto příběhu nejde o nemocného, který se brání uzdravení, ani o nemocného, který o možnosti uzdravení neví. Jde o člověka, který se chce své nemoci zbavit a věří, že Ježíš mu může pomoci, bude-li chtít.

Také Ježíš oproti předchozím situacím reaguje jinak. Není zde tím, kdo přichází a uzdravuje. Ježíš pouze vychází vstříc rozhodnutí, důvěře a odvaze malomocného.

V našich úvahách nejde o to, dopátrat se, který příběh o uzdravení nejlépe vyjadřuje Ježíšovu moc. Nejde také jen o popisy různých víceméně náhodných situací. Máme co do činění s modelově vystavenými příběhy, které chtějí své posluchače upozornit na jednotlivé momenty, ze kterých se skládá celý složitý proces uzdravení a odpuštění.

Malomocenství je totiž velmi názorná metafora hříchu. Co je hřích? Hřích je odvrácení se od Boha, popření snahy vést dobrý život. Hřích je odmítnutí změny v myšlení a jednání. Hřích je snaha prosazovat sama sebe na úkor jiných. Mnoha dalšími způsoby můžeme popsat stav hříchu. Každopádně takový stav člověka nějak rozkládá, deformuje, znetvořuje, podobně jako malomocenství. Izoluje ho od druhých lidí a brání

mu v upřímných vztazích. Člověk, který je „nemocen hříchem“, je nepřítazlivý. V nejlepším případě budí lítost.

Onemocnění

hříchem je také většinou nakažlivé. Napadá zdravé tkáně a mění je v hnilobu. Zdravý člověk se většinou vyhýbá tomu, kdo se nechává hříchem strávit. Je nutné bránit se, aby člověk nepodlehł nákaze.

Ono v podstatě velmi stručné vyznání víry „chceš-li, můžeš mě očistit“, vyjadřuje klíčový pohyb, jež vede k odpuštění. Nikdo malomocného k Ježíši nepřivedl, nikdo mu o něm nepověděl, malomocný musel přijít sám. A to je pro člověka nemocného hříchem většinou to nejtěžší. Ale nic jiného nezbývá. Chce-li být člověk nemocný hříchem stejně jako malomocný uzdraven, nezbývá mu než si připustit vážnost své nemoci. Nezbývá než nahlédnout, že ho stav hříchu ničí, rozkládá a izoluje od ostatních. Že mu brání v upřímných a rovnocenných vztazích jak s lidmi tak s Bohem. Stojí před ním tedy těžký úkol: připustit si, že potřebuje pomoc, pokleknout před Bohem a neztratit víru, že Bůh nás může z našich nemocí uzdravit.

„Chci, buď čist,“ odpovídá Ježíš nemocnému na jeho vyznání. Ježíš soucítí s člověkem, který se cítí bídne, pokud si svoji bídu přízná. A to je mnohem víc, než kdyby jen velkoryse odpouštěl. Ježíšův soucit je to, co nemocného pozvedá. To je ona natažená ruka, která překonává izolaci, do které se člověk nemocný hříchem dostává. Ježíšovo soucítění s člověkem umožňuje přijmout odpuštění. ■

F. Tichý, Skály Ztracená naděje

DESÁTKY JSOU SAMOZŘEJMOSTÍ, O KTERÉ SNAD ANI NENÍ POTŘEBA MLUVIT!

Marek Bárta

Evangelická církev doporučuje nám, svým členům, abychom ji podporovali 3-5% veškerého svého výtěžku a výtěžku. Je to, myslím, tak akorát. Pokud ovšem nezapomeneme, že bychom každý ze svých peněz, z toho, čím disponujeme, měli dávat alespoň 10% - Bohu!

Ježíši, Ten o němž vyznáváme, že přišel

dělat z placení desátků nějaký zákon, nebo jedinou míru opravdovosti víry. Pokud bychom se chtěli nejen na stránkách časopisů a internetových serverů ale třeba i v našich sborech zabývat tím, kdo z nás kolik přispívá do našeho církevního společenství, opravdu bychom jen cedili komára.

Řídme se věrně Ježíšovým varováním a ne-

v plnosti ukázat, jak se žije v Boží moci, o placení tzv. desátků řekl: „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odevzdáváte desátky z máty, kopru a kmínu, a nedbáte na to, co je v Zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba činit a to ostatní nezanedbávat. Slepí vůdcové, cedíte komára, ale velblouda spolknete!“ (Mt 23,23n)

Všechny Ježíšovy výtky je vždy daleko nejlepší vztáhnout si nejprve na sebe, než automaticky předpokládat, že my nic, že pokrytci a případně slepými vůdci budou nejspíš jiní lidé. To Ježíšovo běda vám „visí“ nad všemi námi, kdo bychom chtěli

zabývejme se prkotinami a jen tiše předpokládejme a také sami s radostí dodržujme, že každý z nás bude dbát na odvěké pravidlo – „všechny desátky země (...) budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu“ (Lv 27,30). V radosti ze všeho, co od Boha přijímáme, z radosti z víry, z lásky a v naději předpokládejme, že je nám všem dobře známo, že nepodělit se s druhými lidmi, s lidmi potřebnými, s rodinou církve o 10% svých možností je okrádání Boha! (Mal 3,8-10) Pro ty z nás, kdo bychom na to občas chtěli pozapomenout, nabízím heslo: „Kdo neokrádá sebe a svou rodinu, okrádá Boha!“ *pokračování na straně 6.*

A mějme při tom porozumění pro to, že řada z nás neodevzdává všech svých 10% Hospodinu prostřednictvím naší církve, ale třeba prostřednictvím různých humanitárních organizací, podporováním dobročinných spolků, nemocnic, sociálních zařízení, adopcí na dálku a tak podobně. Je také snad pochopitelné, že některým z nás nízké příjmy neumožňují odevzdávat desátek Hospodinu formou finančního odpočtu, a proto se raději dělíme o svůj čas například formou dobrovolnických prací, navštěvování nemocných, vězňených atp. (Desátek času z jednoho týdne činí přibližně 16 hodin.) Někteří z nás podporují různě znevýhodněné lidi výdobytky svých polí a zahrádek, svého řemeslného umu atd. A mnoho z nás své desátky různě skládá – z peněz, času, naturálií... A řada z nás dává daleko víc, než jen desátek, ale nechme, prosím, na svědomí každého, aby si sám za sebe před Bohem uhlídal, že rozhodně nedává méně!

Tímto chci ono Ježíšovo „NEZANEDBÁVAT“ ve vztahu k desátkům opravdu jen připomenout, a také upozornit na to, že daleko důležitější je Mistrovo varování „nespolknout velblouda“ a Jeho výzva „ČINIT – PRÁVO, MILOSRDENSTVÍ A VĚRNOST!“ Každý se proto, prosím, nad sebou i nad našimi evangelickými sbory zamysleme. Kdy jsme naposledy pozvedli svůj hlas proti nějaké křivdě nebo nespravedlnosti, kdy jsme vystoupili na obranu někoho, komu se dělo bezprávi?! Zamysleme se nad tím, kdy jsme se naposledy angažovali pro někoho, kdo na tom byl opravdu bídně. Kdy jsme věnovali čas usmíření se s někým, s kým jsme se léta nestýkali?! Kdy jsme naposledy odpuštěli někomu, kdo nám ublížil?! Zamysleme se nad tím, zda svým životem alespoň zkoušíme svědčit o věrnosti Ježíšově cestě lásky, víry a naděje. Zda jsme statečnými lidmi, kteří jsou ostatním povzbuzením a zdrojem naděje. O tom přemýšlejme a činně to - to je nejdůležitější! ■

CHTĚJÍ BÝT SVOBODNĚJŠÍ?

rozhovor s Danou Šilhavou

Dana Šilhavá, absolventka VŠE a London School of Economics. Nyní pracuje pro Google v Dublinu. Pro svou bakalářku si vybrala téma na pomezí sociologie a ekonomie. Můžete si ji stáhnout na stránkách katedry Ekonomie VŠE.

Čemu ses v rámci své bakalářky věnovala?

Zjišťovala jsem, podle čeho se lidé rozhodují o délce své pracovní doby. Jako příklad jsem si vybrala netradiční výdělečnou činnost – žebvání (vyžaduje podobně jako jiná práce úsilí a je časově náročná).

Vycházela jsem z vlastních rozhovorů, které jsem vedla s pražskými žebráky. Dohromady jsem měla nahraných asi 50 rozhovorů s více než 40 žebráky (některé byly skupinové). S některými žebráky jsem se setkávala opakovaně.

Jaké byly závěry Tvého výzkumu?

Ukázalo se, že se žebráci rozhodují spíše v dimenzích jednoho dne, a když si vyžebrají obnos, který jim stačí, tak se už dál nesnaží a v rámci možností si jdou výdělek užít. Jsou to takzvaní „dostačovači“.

Výsledek byl tak jednoznačný, že jsem hlavní část výzkumu věnovala otázce, proč to tak je. Vynořila se i spousta jiných ekonomických lahůdek, jako je např. „monopol“ na žebvání na Karlově mostě či výhodnost žebvání s pejsky.

Byla jsi ze svých výstupů překvapená?

Ze začátku jsem byla z kontaktu s těmito lidmi hodně zmatená a rozladěná. Jakmile v myslí zboříte bariéry zažitých představ o této skupině, tak zjistíte, že nevíte, jak je zaškatulkovat, a hlavně ani jak identifikovat sama sebe.

„Mojí“ žebraří byli různí, ale abych se uklidnila a dokázala si, že nejsem ani bezdomovec, ani žebraří, tak jsem si vytvořila takový rozlišovač lidí z ulice. Většina mých žebraří

přemýšlela v období maximálně pár dní dopředu a neměla stanovené více než přímočaré cíle, čeho by chtěli dosáhnout. Protloukali se problémy i radostmi ze dne na den a nestarali se, jaké bude mít jejich chování dopady. Většina z nás „mimo“ ulici má asi trochu abstraktnější a dlouhodobější cíle, čeho chce v životě dosáhnout, ať už se to týká práce, vědy, rodiny,... I když je těžké říct, jestli tenhle odlišný přístup je důvodem nebo důsledkem tvrdého nepředvídatelného života na ulici.

Změnila jsi na bezdomovce a žebraříky během výzkumu názor?

Během mého výzkumu se (mi) zbořilo hned několik mýtů:

1) Každý bezdomovec žebraří. To není vždycky pravda. A opačně, a navíc ne každý bezdomovec si nechá pomáhat od charitativních pracovníků.

2) Bezdomovci a žebraříci nemají domov. Nicméně, i někteří „bezdomovci“ žijí ve squatu, přespávají na lodi Hermes či mají dočasné útočiště u kamarádů.

3) Žebraříci jsou buď chudáci, kteří závisí na pomoci druhých, nebo vydřiduší, kteří zneužívají dobré vůle okolí. Z mé zkušenosti byla pravda někde mezi. Ti, kteří vypadali nepotřebnější, se v minulosti odřízli od pomoci svého okolí tím, že se nechtěli podřídit nějakým pravidlům, např. brali drogy nebo se chovali násilně, a ti, kteří brali žebraří jako rychlý způsob výdělku, na tom nebyli tak skvěle, jak tvrdilo okolí.

4) Jediným způsobem, jak jim pomoci, je poskytnout jim přístřeší a zabezpečit peněžní příjem. Ale co když o to nestojí, anebo aspoň za podmínek, které by na ně za to byly kladeny? Jsou svobodnější, protože jim tolik nezáleží na takových „banálních“ věcech, jako je suchá postel, a jistota zítřka? Kdybych se tolik neobávala o svou budoucnost a své pohodlí, byla bych jako oni?

5) Bezdomovci a žebraříci nepracují. Jenže, i když pomínu fakt, že žebraříci by se dalo přirovnat k práci, tyto lidé se často pohybují v kolečcích nejen žebraříci (příp. kapsaření), ale i oficiálních brigád a spořádaného přívýdělku.

6) Lidé na ulici jen „přežívají“ a zabezpečují své nejnnutnější záležitosti, kdežto život nás ostatních je ctnostnější a hlubší.

Jenže kolik „nebezdomovců“ vypadá, aspoň z dálky, dokud je nepoznáte, že se pouze rutinně honí za výplatou, aby měli co jíst a mohli si večer užít pohodu u televize?

Proč si myslíš, že se žebraříci živí tímto způsobem?

Žebraříci, které jsem potkala, byli často nějakým způsobem handicapovaní – mentálně či tělesně postižení, problémy se zdravím a s okolím si často zavinili alkoholismem nebo tím, že nebudovali pevnější vztahy. Nikdy ale asi neměli okolí, které by je naučilo jinému způsobu života, nebo je o něm přesvědčilo. Většina žebraříků tvrdila, že se svým stylem výdělku ani života není spokojená, ale těžko říct, jestli nejsou k této výpovědi nevědomky tlačeni okolím. Často se se mnou ale při setkání po delší době nadšeně dělili o své úspěchy, když se jim povedlo sehnat nějakou brigádu nebo trvalejší bydlení. Takže kdyby je to nestálo tolik svobody nebo disciplíny, tak práce a domov by zřejmě byly jejich častým přáním.

rozhovor připravila M. Richterová ■

JAK NAKLÁDÁTE SE SVÝM PŘEBYTKEM?

Denisa Dohányosová,
koordinátorka nízkoprahových programů
YMCA Praha o.s.

Spíš nenakládám, protože ho při práci v sociální sféře moc nevzniká. V tuto chvíli šetřím na zabezpečení rodiny. Ale kdybych jednou měla toho přebytku víc, chtěla bych založit vlastní nadaci.

Zdeněk Susa, lékař

Moje rodina dlouho neměla kde bydlet, kupovali a upravovali jsme staré padající chalupy, opakovaně se stěhovali... O přebytku se nedalo mluvit, pořád jsme spláceli dluhy. Ale na dobrou věc jsme vždycky nějakou korunu našli. Teď už máme přebytky. Podporujeme děti v Kongu, u nás SOS vesničky a všelicos dalšího. Člověk má být dobrým hospodářem a vytvořit si „finanční polštář“ pro případ potřeby a současně má být ochotný dárcem. Když to přežene na jednu nebo na druhou stranu, je to špatně.

**Lister, 3. technik kosmické lodi
Červený trpaslík**

Myslíte jako 140 000 rehydrotatelných kuřat, 72 tun rozfeditelné paštiny z párků a 4 692 kusů ozářené haše? To mi všechno zbylo na Trpaslíkovi, ale když je člověk poslední ve vesmíru, je to celkem jedno, ne?

Pavel Kašpar,
farář, člen synodní rady

Měli bychom se znovu a znovu učit darovat. To neznamená dávat peníze kde komu, kdo na ulici natáhne ruku. Svě příspěvky směřovat tak, aby byly smysluplně použity, ať už jednotlivci nebo nějaké neziskovce, v Čechách i cizině. A dělat to systematicky, ne jednou za čas v návalu lítosti nad někým či něčím.

Ondřej Semotán,
student zahradní architektury

Tady jsou bohužel velké mezery. Snažím se chovat tak, abych toho přebytku příliš neprodukoval, nicméně konzumentská realita je všude nablízku.

Ivo Mareš, farář ČCE v Praze

Špatně a nesystémově. Víím, že mám v tomto směru velké rezervy a zatím jsem se neodhodlal k radikálnímu řezu. Tuhle mě napadlo, že bych třeba mohl prodat auto – no tak co, budeme jezdit MHD – a poslat peníze někam, kde lidé trpí hladem. Pak jsem ale zjistil, že to nepůjde, protože auto je psané na manželku... Nakonec bych to asi stejně neudělal, protože mi k tomu chybí odvaha.

Klára Šimková,
písničkářka

Je toho tolik, co bych chtěla, mohla, měla udělat...teď ještě přetransformovat ty myšlenky v činy.

Šetřím. muž, 30 let

Je velmi těžké si přiznat, že mám nadbytek. Všichni se daleko raději srovnávají s těmi, kteří mají víc, než s těmi, kteří strádají. Když se mně osobně podaří překlenout tento zlozvyk, rád přispěju na konkrétní věc, do které vidím (např. ohlášená cílená sbírka nebo kvalitní nezisková organizace, která má nějaký přínos pro rozvoj společnosti). A obdivuju lidi, kteří mají časový přebytek a dokážou ho smysluplně zužitkovat. muž, 20 let

Obětavost musí bolet. Jestliže nás naše obětavost neomezuje, dáváme pravděpodobně málo. Je to chvályhodný příspěvek z přebytku, ale nemá to nic společného s „obětí“. muž, 38 let

Finanční přebytek - použít smysluplně. Podpořit církve, charitu a nebo si koupit nějakou zajímavou knihu. muž, 26 let

Otázka příště: „Kdy má smysl vyrazit svěšené tajemství?“

Téma čísla **Prásknout, či neprásknout?** Odpověď zašlete na adresu: bratrstvo@e-cirkev.cz s předmětem **VOX POPULI** do 20. 10. 2010

téma

VYBER SI SVOU NEZISKOVKU

Olcha Richterová

Taky vás na ulici oslovují brigádníci či dobrovolníci s prosbou o příspěvek? Podle čeho se ale při darování peněz rozhodnout?

Co chci: Pomáhat daleko, nebo blízko? Přispívat na dlouhodobé, nebo krátkodobé cíle? Podporovat jednotlivce, nebo organizaci?

Pravidelný příspěvek:

Je dobré zkontrolovat výroční zprávy organizace a porovnat náklady, které jdou na její provoz, s penězi, které jdou skutečně na činnost. Další možností, zejména u menších neziskovek, je zčásti se do její činnosti zapojit (např. navštívit nějakou jí pořádanou akci) a tak si ověřit její fungování a smysluplnost. Pravidelně lze podporovat např. vzdělávání konkrétních příjemců pomoci (Adopce na dálku, Kmotrovství – pro děti cizinců žijících v ČR).

Sbírky na ulici:

Na první pohled je vidět, zda je kasička zaletovaná a zda nabízející mají povolení a jmenovky. Ověřit si každou veřejnou sbírku můžete na tel. č. 974 817 388. Portál Ministerstva vnitra se seznamem sbírek bohužel nefunguje (www.mvcr.cz/seznam-verejnych-sbirek.aspx), vnitro ale má povinnost vést Centrální evidenci sbírek a poskytovat informace veřejnosti.

Darcovskasms.cz (DMS): Jednoduše smskou můžete poslat drobný obnos na vámi zvolenou sbírku na jednotné číslo (87777) s pomocí hesla sbírky. Prostřednictvím webovek Fóra dárců si můžete ověřit, jak bylo s penězi naloženo.

Můžete přispět i svým časem: Můžete se stát dobrovolníkem – v mládeži, v křesťanské službě vašeho sboru, v blízkém středisku Diakonie (v Diakonii se můžete zapojit např. do projektu Buď sousedem), v nemocnici – i dárcovstvím krve či kostní dřeně, nebo se můžete zapojit třeba do Evropské dobrovolnické služby. ■

DIAKONICKÉ MENU Z KLOBOUKU

Pavel Hanych

Dnes nebude řeč o pokrývce hlavy ani o známých večerníkových postavičkách – králíků z Klobouku. Nevím totiž, jak by v tomto případě králík z Klobouku vypadal, v menu jsem ho totiž nenašel. Ovšem soudě podle toho, že pašík z Klobouku nebo kuře z Klobouku chutnaly znamenitě, zřejmě by ani králík nebyl špatnou investicí. Až

budete v Terezíně, stavte se v Klobouku.

Ai když v jídelním lístku třeba králík nebude, je spousta důvodů, proč je to tu fajn.

V terezínské ulici, která tak trochu připomíná tu z filmu Musíme si pomáhat, a kterou protekla velká voda při povodních v roce 2002, jsou naproti sobě dvě nově rekonstruované budovy Diakonie. Chráněné bydlení v jedné z nich pomáhá dospělým lidem s mentálním postižením, aby mohli žít ve vlastním bytě s pomocí a podporou druhých. Restaurace Klobouk, která rovněž patří k Diakonii, pak nabízí těmto nebo dalším lidem možnost pracovat. Vedle profesionálních kuchařů nebo číšníků tak mají možnost připravovat nebo roznášet dobroty, na jaké si jen člověk vzpomene – kuřata, vepřové, palačinky, kávu, pivo, Kofolu... a možná i toho králíka (z Klobouku).

Když vstoupíte dovnitř a usadíte se ke stolu, připadá vám, že to tu vlastně není ničím zvláštním. Prostě tu pracují různí lidé (ale kuřata a vepřůvky mají skvělé, a což teprve ten králík!). Musím říct, že jsem byl docela překvapen, když nás obsluhoval klient služby, jehož jsem docela dlouhou dobu považoval za „normálního“ zaměstnance. Zajímavostí jsou papírek s předtištěnou tabulkou a tužička, které dostanete k jídelnímu lístku. Aby případně nedošlo k nedorozumění, napíšete na papírek číslo pokrmu nebo nápoje, který jste si objednali a vedle toho počet (třeba

Číslo objednávky Order number Nummer order	Kolikrát ? Portions ? Wievieltmal ?
01	1 x
26	1 x
56	2 x
28	1 x
R	5

56 24x, pokud spořádáte 24 porcí amerických brambor, já bych ovšem byl spíš pro to vepřové nebo králíka...). Personál v kuchyni pak přesně ví, co chcete a kolik, a za chvíli před Vámi kulinářská delikatesa přistane. Inu, v Klobouku je to fajn.

Teď trochu oficiálněji: Restaurace Klobouk v Terezíně patří k litoměřickému středisku Diakonie ČCE a funguje jako chráněné pracoviště s pracovním tréninkovým programem pro lidi se zdravotním a mentálním postižením. Restaurace je nekuřácká, je tu dětský koutek nebo salonek, během léta je také přístupná zahrádka a terasa. Kapacita restaurace je 36 míst, kapacita salonku pak 25 míst. Vaří tu dobře a cenově je to velmi příznivé. Polední menu se dá i s polévkou pořídit za 65 korun. Místo poledního menu však můžete uspořádat třeba raut nebo svatební či jinou oslavu, dokonce i školení. Z technických informací zbývá dodat, že restaurace je bezbariérová a že parkovat můžete snadno přímo před vchodem. Jídelní lístek najdete na webu a další informace Vám podá velmi milá a ochotná paní provozní.

Tak až budete mít cestu do Terezína, stavte se v Klobouku. Návštěvou restaurace podpoříte zapojení lidí s postižením do společnosti. Což je fajn.

Užitečné kontakty: Restaurace Klobouk Diakonie ČCE, Komenského 152, 411 55 Terezín, tel. 416 531 834, www.diakoniece.cz/klobouk ■

HORKÉ NOVINKY ZE SVITAV!

Z LÁSKY K HUDBĚ SPUSTILA ALARM

Sobotním svitavským ránem zněly policejní houkačky. Policejní stroboskopy blikaly směrem ke škole **ZŠ Sokolovská**, nedaleko fary ČCE. Příčinou byla mládežnice stejnojmenné církve. Na dotaz, proč vkročila do prostor označených cedulí: **Prostor je zabezpečen elektronickým systémem**, odpověděla: „*Hledala jsem klavír, měla jsem hroznou chuť si zahrát.*“ Svoji identitu prozradit nechce, oddělení mládeže by jí totiž naučovalo výjezd policie. Že houkání alarmu připomíná metronom, proto ho slečna doprovodila hrou. Při příchodu – příběhu – uklízečky se ale dala na útěk, neboť si uvědomila důsledky svého činu a skryla se na neznámém místě.

ŠKANDÁL! COMáci JSOU ČLENY JINÝCH CÍRKVÍ

Bez komentáře... Jedinou nadějí těchto COMáků je, že naše církve povoluje dvojí členství.

EVANGELICKÉ LAMPIONY ZAÚTOČILY NA KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE

Za hustého deště se v sobotu večer jaly davy evangelíků vypouštět lampiony s modlitbami. V horní části svitavského náměstí. Zde stojí též kostel Navštívení Panny Marie. Z podloubí vždy po výkřiku modlitby vybíhali nosiči modliteb. Lampiony zamířily vzhůru, přímo k věži kostela. Některé zhasly úderem o kostelní zeď. Vybrali si organizátoři toto místo záměrně? Jde o demonstraci mariánské neúcty? Co na to Filip Keller?

PLÁNUJEME DAŇ?

Alžběta Matějovská

Nejdřív ukončíme školu, potom se vezmeme, rozjedeme kariéru a až se někde usadíme, bude čas na děti... Takhle to probíhá ve většině vztahů dnešní mládeže. Docházívá pak na „tu část s dětmi“ nejdřív kolem třicítky. Potřebujeme jistotu! Potřebujeme zajištění! Potřebujeme... Copak to bez toho nedokážeme zvládnout? Možná, že ne, ale jak to dělali naši rodiče?

A co teprve jejich rodiče? Asi měli doma tiskárny na peníze. Nebo dokázali vychovat děti bez jistot a bez železných zásob? Pak se dá říct jen dvojí: „Budťo to byli blázni, ale to bychom pak museli uznat, že i my máme v genech spoustu bláznovství z dřívějších generací, anebo se nebáli. Dokázali jít do života s rizikem: „No tak budeme chudí, hlavně že budeme. Máme se navzájem rádi a k tomu máme ještě Hospodina. Peníze už by byly přílišným komfortem.“

Ve vztazích sehrává hodně velkou roli dnes tak nezbytná antikoncepce. Dříve bylo toto slovo i toto téma tabu. Volbu antikoncepce měli pouze muži. „Muž nepředpokládá, že uvidí ženu svou nahou. Ona pak by se byla zděsila při podobné myšlence.“ Ještě že tu ochranu dnes máme! Alespoň zabráníme přemnožení populace! A navíc mnohdy děti nechceme vůbec – nechceme být zodpovědní za nějaký nový život. Ale sex chceme, na ten máme přece právo. Je to tak konfliktní! Měla by se za to platit taková malá daň – kdo chce sex, musí počítat s dětmi. Pak by ale byly děti daň a to se nám již zaměňuje slovo dar za slovo daň a to bychom neměli dopustit! Rozhodně je třeba nepolevit a pořádně si rozmyslet, co vlastně chceme! Ujasnit si, co je pro nás to nejdůležitější. Pro co chceme dál žít. Nebo snad chceš mít za sebou spoustu daní? ■

chceme vůbec – nechceme být zodpovědní za nějaký nový život. Ale sex chceme, na ten máme přece právo. Je to tak konfliktní! Měla by se za to platit taková malá daň – kdo chce sex, musí počítat s dětmi. Pak by ale byly děti daň a to se nám již zaměňuje slovo dar za slovo daň a to bychom neměli dopustit! Rozhodně je třeba nepolevit a pořádně si rozmyslet, co vlastně chceme! Ujasnit si, co je pro nás to nejdůležitější. Pro co chceme dál žít. Nebo snad chceš mít za sebou spoustu daní? ■

božský vtipy

Kresba Lydie Fěrová, námět redakční kruh

SMYSL ŽIVOTA

BÝT TU PRO DRUHÉ

v duchu SOR J. F. Pechar

List vedoucího

Pomůcky: papír, propiska, barevná pastelka

Uveď účastníky do problematiky otázkami:

- Může jednatel ovlivnit běh světa?
- Vyjmenuj nějaké „velikány“ z dějin, čím ve své době ovlivňovali? (politická moc, peníze, násilí, morální autorita).
- Kdo z nich je dnes připomínán, o kom se učí ve školách, na koho se vzpomíná?
- Kdo je dnes takovýto „velikán“? Čím ovlivňují svět dnes?
- O kom myslíte, že se bude mluvit ještě za 30 let? (Koho jste schopni vyjmenovat z éry 60.-70. let minulého století – jsou to politici? Ekonomové? Umělci?)

*Židovská moudrost říká, že „Kdo zachránil jeden život, zachránil svět.“ Obdobně můžeme říct, že kdo jednoho člověka potěšil, kdo jednomu člověku pomohl, kdo jedno-
mu člověku zpřijemnil život, ten takto posloužil všem.*

Přečtěte si biblický příběh Gn 12,1-7.

Stručný výklad: Bůh volá Abrahama k cestě do neznámé země. Abraham poslechne a odchází z blahobytné kultury blízko Perského zálivu do nejistoty chudé kenaánské Palestiny. Opouští známé a sousedy, rodinu, ale ponechává si majetek.

Odchází se zaslíbením, že se stane **požeháním**. Jeho hodnota nebude v moci a vládě, ale v tom, že bude přinášet dobro lidem kolem sebe i dalším generacím. Pro tento úkol mu Hospodin slibuje ochranu a zabezpečení.

Nadnes nad textem otázky:

- Jaká je první činnost Abrahama v nové zemi? (Abrahamovi nejde o studnu – zajištění přežití nebo prosperity, ani o založení města – zajištění vlastní slávy, ale o oltář. Jde mu o poslušnost Bohu.)
- Proč asi Abraham musí opustit sociální vazby, ale majetek si může ponechat? (Majetek je „morálně i teologicky neutrální“ – neohrožuje Abrahamův vztah k Bohu. Sociální vazby ho nutí poslouchat jiná božstva – uctívat bohy města, panovníka,...)
- Řekli bychom dnes o někom: „Ty jsi pro mě hotové požehání!“? V jaké situaci? (Pomohl by nám.)

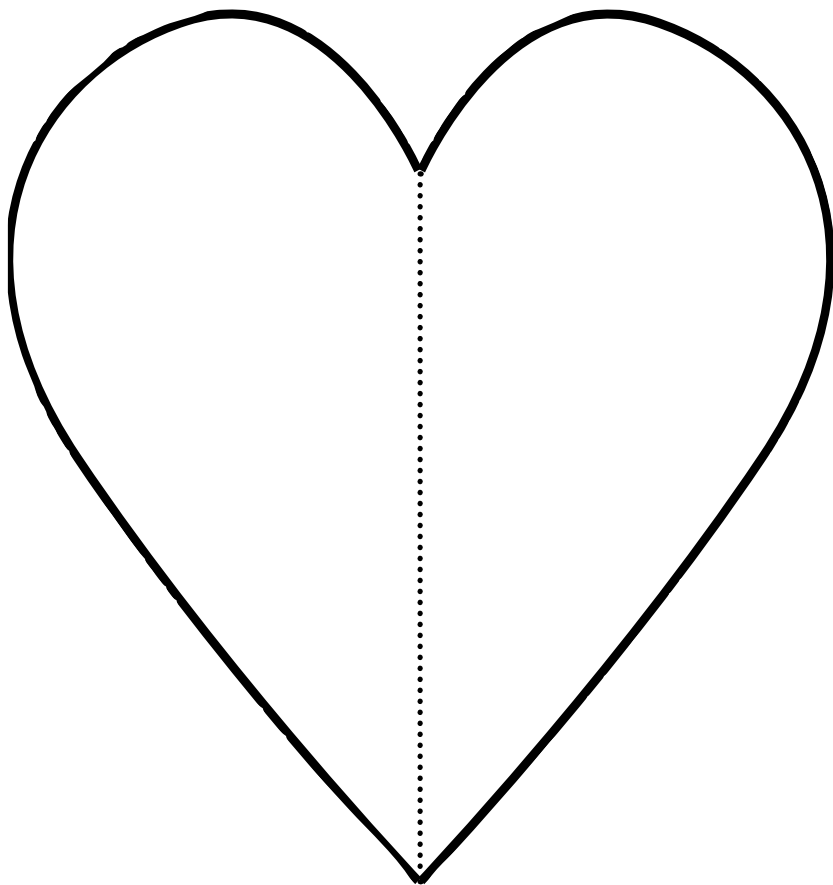
Literatura: Walter Lüthi, Abraham. (Blahoslav v Evangelickém nakladatelství 1990)

Pracovní list:

Do levé půlky srdce vypiš, čím Ti kdo udělal radost. Mohou to být i věci z větší minulosti (např. stavitel, který ve Tvém městě vybudoval plavecký bazén, autor oblíbené knihy...)

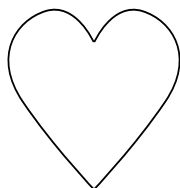
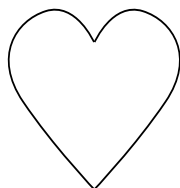
Do druhé půlky vypiš, čím jsi Ty udělal/a radost někomu jinému. Barevně podtrhni shodné či podobné odpovědi.

INSTANTNÍ PROGRAMY

Do každého mladého srdíčka napiš jednu věc, kterou bys chtěl někomu udělat radost v příštích dnech.

List vedoucího:

Pomůcky: kniha, film, divadelní adaptace - Deset malých černoušků, Agatha Christie

Pozor, některá filmová či divadelní zpracování zakončuje „americký“ happy end (happy?). Vychovatelka, která nechala záměrně utopit svěřené dítě a velitel, který nechal zemřít 21 vojáků (jako jediný necítí do poslední chvíle žádnou lítost), se zachrání!

Uved' účastníky do kontextu rozhovorem o účelu trestu:

Kdo má v naší zemi jako zaměstnání boj proti zlu?

Dokážete si představit sebe jakožto dozorce ve věznici, soudce, policistu, kata?

Účel odsouzení do vězení: náprava odsouzeného, odstranění ze společnosti, aby ji neohrožoval, odstrašení jiných.

Shlédněte nebo si přečtěte příběh od Agathy Christie, Deset malých černoušků.

Stručně děj: Deset osob je pozváno na ostrov prožít zde dovolenou. Na začátku je každý z nich obviněn ze spáchání vraždy a pak postupně jeden po druhém umírají smrtí, která napodobuje dětskou básničku o deseti černoušcích. Pochopí, že vrahem je jeden z nich. Postupně si své provinění uvědomují a umírají s výčitkami svědomí. Policie nachází deset mrtvol, řešení případu přinese až dopis vraha – bývalého soudce. Několik let promýšlel a plánoval tento čin, kterým potrestal ty, které světský zákon potrestat nedokáže. Sám spáchal sebevraždu jako poslední.

Rozpřed' diskusi nad tím, co jste slyšeli nebo viděli:

- Smyslem života onoho soudce bylo potrestat viníky. Věnoval tomu několik let života. Čemu bys byl/a ochoten/ochotna věnovat několik let?
- Boj proti zlu je nutný. Existuje nějaký nepřijatelný způsob boje proti zlu?
- Je ti soudcovo konání sympatické?
- Odstranil soudcův čin zlo?

A	B	C	D	E	F	G	H	CH	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Pracovní list:

Křesťanský zápas se zlem se snaží potřít zlo jako takové – zlobu, nenávisť, ubližování. Ne trestáním osob, ale snahou po odstranění zlých postojů, názorů, sklonů.

Apoštol Pavel píše:

Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům (doslova „proti krvi a tělu“), ale proti

14 16 3 15 16 20 21 5 14, 20 10 13 1 14 1 23 20 5 14 22, 3 16
 16 23 13 1 4 1 21 5 15 21 16 23 5 12 21 14 26, 17 19 16 21 10
 15 1 4 27 5 14 20 12 26 14 4 22 9 22 14 27 13 1

Tento text pokračuje výčtem výzbroje, kterou křesťan používá.

Doplň:

Stůjte tedy opásání kolem beder .....,
 obrnění .....,
 obuti k pohotovému službě .....,
 a vždycky se štítem .....,
 jímž byste uhasili všechny ohnivé střely .....,
 Přijměte také přílbu ..... a meč .....

Co je určeno k útoku a co k obraně?

INSTANTNÍ PROGRAMY

MŮJ PRVNÍ SJEZD

Šárka Schmarcová

Čekáte, že mi bude tak patnáct.... Ne, patří ke střední generaci a jsem máma dvou kluků, přesto jsem o víkendu byla na svém prvním sjezdu mládeže. Jela jsem si odpocínout od starostí všedních dnů a myslím, že jsem nemohla zvolit lépe.

Když bych měla shrnout své dojmy do tří slov, použila bych nadšení, radost, přátelství.

Nadšení z úvodního večera, který si vytvářela mládež sama, protože proudilo jak z pódia tak z hlediště. Nadšení účastníků i vedoucích jednotlivých dílen i přednášek. Radost při vypouštění létajících poselství na náměstí. Bezprostřední radost z muziky na koncertech a radost plného kostela při bohoslužbě.

Přátelství, protože poznávat nové lidi a dě-

lat si z nich přátele je tady v té atmosféře jednoduché.

Uvědomila jsem si, že mě mrzí, že jsem se evangelíkem stala až v dospělosti. Přivedlo mně to na myšlenku, že bych zavedla sjezdovou hru „přivez si svého nevěřícího Tomáše“. Pokud by každý z mládežníků vzal jednoho kamaráda, který není v naší církvi, určitě by se naše řady významně rozrostly.

Bylo mi ctí přiložit ruku k dílu a účastnit se tak báječné záležitosti, jakou sjezd je. Jsem ráda, že moji synové jsou už rodem evangelíci a budou tak mít možnost zažít svůj první sjezd v patnácti; určitě jim to doporučím! Chrám stojí a stát budou, protože to, co připravilo oddělení mládeže a dotvořili mládežníci, je živé dílo. Už dnes se těším na svůj druhý. ■

sjezd (nejen) evangelické mládeže

na příjmu

prodej sjezdových triček

přednáška v Ottendorferově domě

jeden z nejmladších účastníků

Svitavy 24. - 27. 9. 2010

dvacet leticích modliteb

Svět podle Fagi, divadlo DNO

koncert Poletíme

bohoslužba v chrámu sv. Josefa

ŠROUBOVÁK, NEBO KLADIVO?

Marie Medková

Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Matouš 5,9

Spravuješ věci? Jaký to je pocit? Člověk si láme hlavu. Je tu nejistota. Je tu touha zvítězit nad rozpadem a chaosem, možná vášeň pro řešení záhad. Hravost. Napětí – jak to dopadne? Jaké si k tomu jen vzít nástroje. Použít hlavu, nebo hrubou sílu.

A když se povede, přichází uspokojení a hrdosť. Něco, co fungovalo, už zas funguje. Jen se podívejte! Díky mně. Do té kliky stačilo koupit nový šroubek – červík.

Dnes často věci ani neopravujeme. Rozbité vyhodíme. A koupíme si novou věc. Je to rychlejší a ta stará se stejně okoukala, za-

starala. Zkus nechat věc dosloužit. A jaké je to se vztahy? Co když se pohádáte? Urazíte? Bolestně minete?

Blaze těm, kdo působí pokoj. Můžeme taky říct: blaze těm, kdo opravují porouchané vztahy, vytahují důvěru skrytou kdesi v rohu, přináší mír a vykolejené vytahují zpět na koleje.

Náprava vztahů. Taky přináší nejistotu a napětí. A co vášeň pro řešení záhad? Touha poznat, v čem je háček? Hravost?

Mohou tady fungovat také?

KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-REFORMOWANY W RP Š. Sirůčková

V tradičně katolickém Polsku nalezneme hodně protestantských církví. K těm nejstarším reformačním náleží Evangelická reformovaná církev a Církev evangelická augsburská. Ale pod dnešní označení „evangelíci“ se v současné době zařazují i ti z Evangelické církve metodistické. Naši ČČE je nejvíce podobná Evangelická církev reformovaná, ale z výše jmenovaných církví je tou nejmenší.

Současná podoba Reformované církve byla

kteř jsem navštívila.

Varšavský sbor je velmi otevřený hudebním aktivitám a v kostele s historickými varhanami se koná mnoho koncertů. Při kostele funguje profesionální Komorní pěvecký sbor - vystupuje v Polsku i zahraničí. Kromě běžných sborových aktivit a bohoslužeb (pro mne bylo novinkou při některých modlitbách pokleknout) se konají např. meditace, výuka historie reformace či setkávání Ano-

foto: J. A. Jelinek, bohoslužba v Zelově

formována proudem kalvínským i lutherským. Velký vliv měla emigrace Českých bratří Jednoty bratrské včetně J. A. Komenského. Církev má dnes 8 sborů a součástí je 5 tzv. diasporálních skupin. V církvi slouží 10 kazatelů, včetně vojenského kaplana. Kazatelé studují na Křesťanské teologické akademii ve Varšavě. Administrativní struktura je podobná té naší v ČČE, představitelem církve je biskup.

Církev provozuje Pečovatelství dům Betánie a Diakonii se středisky ve Varšavě a Zelově, při sboru v Belchatově funguje Středisko prevence a rozvoje osobnosti pro problémové děti a mládež. Velký důraz je kladen na rozvoj a práci s dětmi a mládeží. Kromě obvyklých sborových aktivit je ve většině sborů aktivní lokální ekumena a kontakty se zahraničními církvemi. Reformovaní spolupracují s veřejnoprávním rozhlasem a televizí na přenosu bohoslužeb a pravidelných příspěvcích v náboženských pořadech, vydávají časopis Jednota věnující se evangelictví a ekuméně. Zmíním se zde o dvou sborech,

nymních alkoholiků.

Ve Varšavě najdete i evangelický hřbitov, kde jsou pochovány významné osobnosti.

V Zelově, kde žijí potomci Českých bratří, založil současný kazatel sboru Miroslaw Jelinek na půdě kostela muzeum, kde jsou shromažďovány památky a informace o Českých bratřích v Polsku. Ačkoliv bohoslužby jsou dnes vysluhovány v polštině, tradiční pěvecký sbor zpívá česky. V prostorách sborového domu vyučuje děti během týdne Edukační mateřská škola. Od roku 1999 také koncertuje hudební soubor Zelovské zvonky, tvořený dětmi a mládeží ze sboru. Bohatá je i práce s dětmi, mládežníci vedou tábor pro místní děti několikrát do roka. Již několik let je ve spolupráci s Evangelickou církví augsburskou a jejím Evangelizačním a misijním centrem pořádán Evangelizační týden.

Pobyt v obou sborech bylo opravdu obohacující a zajisté budete vše přijati i vy.

Odkazy: <http://www.reformowani.pl/>
www.zelandia.pl

KDYŽ SE NAJDE V HROZNU ŠŤÁVA... K. Schneiderová

„...řikává se: *Nemař jej, je v něm požehnaní*,” vzkazuje Izraelitům prorok Izajáš. Takové kazisvětské spády by v zemi zaslíbené beztak nikoho ani ve snu nenapadly. Naopak. Od sáronského i jordánského údolí, kopcovité okolí Hebronu i Galileje až po oázu Ein Gedi – všude tam roste *vitis vinifera* na terasovitých vinicích a sladké „plody vinného kořene“, šlechtěné do vybraných, sluncem zalitých odrůd. Šťáva z hroznů se pila buď začerstva coby nové víno, mošt zvaný *tírós* či *ásis*, nebo se nechala zkvasit na víno staré, *jajin*. Nejvzácnější bylo to neředěné, pilo se při svátcích a na slavnostech a do puntíku platilo, že *„kdo se napije starého, nechce nové, řekne: Staré je lepší.“* Na stránkách knihy knih najdeme vinnou stopu přes sto čtyřicetkrát; hned ta první barvitě popisuje důsledky opilství. Vedle

varovných historek, jako byla ta Noemova, je ale víno především předmětem plejjády přirovnání par excellence, na nichž se vyřádila barvitá představivost krále Šalomouna, proroků, žalmistů, apoštolů i tesařova syna. Vinice jsou tu zemí izraelskou, již založil vinař Hospodin a jež nesmí zplahat, že na zase plodnou vinnou révou, Ježíš vinným kmenem a církev ratolestmi... A tekutá réva je sladkým polibkem milého, který svou vyvolenou *„uvádí do domu vína“*, voničího kořením a medem z granátových jablek; vodou proměněnou na svatbě v Káni, a konečně krví Kristovy poslední oběti *„která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů“*. Víno, symbol opojení, zázraků i oběti, je tak připomenutím skutků a stavů silných a vzácných a příslibem odpuštění a lásky. ■

SJEZDOVÁ ANKETA

CO SI ODNESETE Z LETOŠNÍHO SJEZDU?

Marie, 16: Náušnice a spoustu zajímavých zážitků.

Martin, XX: Odvezu si Jardův program o Medvídkovi Pú, daroval mi ho.

Lucie, 29: Jsem tady třetím rokem, každý rok se zamýšlím nad tématem. Letošní chápu, ale myslím, že ve skutečnosti žádný zbořený chrám není, protože takové setkání lidí, kteří se společně radují, nás nadnáší až nad ty chrámy. Aby nedocházelo k pádům chrámů, přála bych si i za všechny, abychom se naučili větší pokoře k sobě i druhým. Nejlepší je začít u sebe.

Jan, 24: Tričko. Posílená přátelství. Odjízdim s tím, že vím, na co se chci zaměřit v blízké budoucnosti ohledně duchovního života.

Zuzka, 18: Dobrý pocit, že jsem byla v tom pěkném společenství mezi evangelíky, přáteli, kde se na mě každý usmívá a já na něj. Seznámila jsem se se spoustou nových lidí, i díky sjezdové hře - minimálně podle jména.

Šimon, 17: Nový poznatky, zkušenosti z přednášek - např. teď teprve jsem pochopil, že přednášející má svůj názor a já klidně můžu mít jinej.

Martina, 16: Spoustu zajímavých podnětů k zamyšlení.

Daniel, 26: Já jsem si odnesl únavu, fyzickou depresi a duševní represi. *(Na dotaz říká, že sám neví, co to je.)*

Lucka, 19: Hlavně dobrý pocit, že jsem se po dlouhé době setkala se starými přáteli - Sjezd byl celkově podařený, i přednášky. Moc se mi tu líbilo, až na ten déšť.

Benjamin, XX: Utkvěla mi fantazie jako vnímání reality (z přednášky o C. S. Lewisovi a J. R. R. Tolkienovi).

Debora, 20: Supr pocit, po roce vidím kamarády a zapařím s nima (s Junovejma).

WHATEVER WORKS

Ester Hubená

Woodyho Allena mám ráda. Sedí mi jeho nadhled, humor a cynismus vyzařující (a provokující) z jeho děl. Jeho poslední film Vicky Christina Barcelona mi ale přinesl lehké zklamání, a tak jsem byla zvědavá na jeho nejnovější dílo s názvem Whatever Works (česky přeloženo jako Uživej si, co to jde).

Zprávy o návratu do starého dobrého New Yorku a k hlavní postavě allenovského typu sliboval kvalitní zážitek, nicméně i Woody Allen stárne... A tak zatímco scénář si stále drží jistou úroveň, filmové provedení pokulhává. Děj snímku začíná velmi jednoduše: stárnoucí vědec Boris (Larry David) v penzi žije sám v malém bytě a nutno říci, že velmi spokojeně - okolní svět totiž nemá příliš v lásce, což na plátně hojně glosuje. Vzruch mu do života přinese mladinká, naivní jižanská dívka Melody (Evan Rachel Wood), které se nerad ujme, ale nakonec si ji vezme za ženu. Netradiční manželství přivádí na scénu další postavy – dívčiny rodiče, kteří po rozchodu začínají nové životy...

Typická Allenova hlavní postava, jejíž neurotická asociálnost a černý humor je v několika jeho minulých filmech přímo famózním spojením, zde ale postrádá šťávu. Allen jakoby psal scénář pro sebe a Diane Keaton (Annie Hall), v jejich podání by snímek vypadal daleko lépe. Boris i Melody jsou totiž charakterizováni dost schematicky a nepřírozně, a je otázkou, zda lze vůbec zahrát postavy, které jsou napsány s takovým nadhledem jako u Allena. Určitá plochost se objevuje u všech herců, výjimkou je vitální a překvapivá poloha matky Melody, kterou hraje Patricia Clarkson.

Proč se tedy vůbec na film dívat? Česky znějící laконické sdělení „uživej si, co to jde“ zdánlivě připomíná současný (obecný) trend neustálé honby za zábavou. Allen to však zřejmě myslí jinak: v životě jde o to být v pravý čas na pravém místě – a včas zase odejít. To, jestli se tím bude řídit i on sám, teprve uvidíme.

Komedie /
Romantický
USA / Francie,
2009, 92 min

CHURCH IN CHURCHES

Barb Iverson

When I was growing up in the U.S., church happened in churches. All the churches I knew of were buildings with a big, high-ceilinged sanctuary, something called a Narthex where people would stand around talking before and after the service, a bunch of classroom-type rooms, and usually a gymnasium (oh, and a big parking lot). It was clear at a glance that something was a church.

By the time I was in my 20s, I noticed that churches didn't all look like churches anymore. Some looked more like warehouses or office buildings. And many of them were really huge. For some churches (congregations), having a big beautiful building is really important and people give a lot of money to build it. My church in California meets in a strange building that used to be a community center. It's on a square in the middle of town (no parking lot). And it's called "Shelter," so homeless people often show up, thinking they

**church
sanctuary
gymnasium
warehouse
shelter
quite a few
expression
awesome**

„Na dábličky si v lukách hrát/ Bývá vždy trochu nebezpečné/ Z řeky až k srdci stoupne chlad/ A samota je světlo věčné“. Texty Josefa Kainara končí i začíná zatím poslední album Vladimíra Mišíka & Etc... Ztracený podzim. A není to jen tak náhodou, Mišík se zhudebnováním Kainarových veršů začal už od prvního alba (*Stříhali dohola malého chlapečka*), které vyšlo v roce 1976. Dalšími jeho „dvorními básníky“, jejichž texty se objevují téměř na každé z deseti dosud vydaných desek, jsou například Václav Hrabě či Jiří Dědeček.

Dost už slov, na první pohled upoutá především výtvarné provedení obalu cé-déčka, jehož autorem je Karel Haloun. Po otevření na vás dýchne zvláštně uklidňující nostalgie, která vás může provázet *U nádraží*, při *Baladě* a taky když přijde titulní *Ztracený podzim*... Mišík je jedinečný ve svém umění spojit výborné texty s vynikajícími bigbitovými hudebníky z Etc... a nápaditou aranží. Nic ale nepřesobí překombinovaně, jak sám zpívá „*jen hezky zlehka, to je můj styl*“. Vřele mohu doporučit zejména kytarovou lahůdku *Vabank*, úsměvnou milostnou *Smůlu mám* či v úvodu citované *Dábličky*.

Letos třiašedesátiletý Mišík je vzácným úkazem na naší hudební scéně. Konkertuje již přes čtyřicet let s různými uskupeními (např. s Radimem Hladíkem v Blue Effect, spolupracoval s Flamengem) a stále zůstává hudebně i textově na špičce české populární hudby. Při poslechu tohoto alba tak váš podzim jistě nebude ztracený...

Ztracený podzim, Vladimír Mišík&Etc... (J. Veselý, J. Zelenka, P. Skála, P. „Kulich Pokorný, V. Pavlíček), CD 2010

an american's view

církev, kostel, sbor
svatostánek
tělocvična
obchodní dům
útočiště, útulek
celkem dost
výraz
skvělý i strašný,
nahánějící hrůzu i úctu

can stay there. They can't do that, but we often give them food.

Here in the Czech Republic, there are loads of typical church buildings everywhere, but quite a few churches (the groups of people) meet in different spaces: hotels, warehouses, restaurants. It makes me think about what makes church church. Is it the building? For centuries a church or cathedral was an expression of the awesomeness of God. But now you can find churches in homes, in pubs, in cinemas.

Czech makes good use of different words for church: building (kostel), group/congregation (sbor, shromazdeni) denomination (církev). In English we tend to use just "church" for all those things. Which makes it a little confusing. But part of me likes the blurring of those lines. It means you have to explain what you mean more clearly. And it makes you think about what exactly is church—is it a place, is it people, is it an action? ■

Biblický impulz

Jde o malé studentské akce (párty, promítání filmů, rozjímání...), konané na začátku školního a akademického roku, s cílem seznámit věřící studenty na stejné škole, fakultě, koleji, či internátu. Proč Bible? Je to něco, co nás všechny spojuje a pomůže smysluplně prožít společný čas. Proč malé akce? Na velkých akcích je obtížnější se s ostatními blíže seznámit a lépe se navzájem poznat.

Akci můžete sami zorganizovat (na webu je řada námětů na náplň večera), nebo se podívat na www.biblickyimpulz.cz, jestli se ve vaší blízkosti něco pořádá, a zúčastnit se.

Snížit platy duchovních?

Šetřit se musí. Říká to i Joel Ruml. Zároveň ale upozorňuje na jednu nepříliš známou souvislost týkající se financování církví: „Dokumenty zpracované nezávislými ekonomy říkají, že kdysi zabavený majetek církví za dobu, kdy jej stát drží, vynesl státu o 168,8 mld. Kč více než kolik stát vydal na církev. Hrubým přepočtem pak z toho vyplývá, že státem zabavený majetek církví každoročně přispívá do státního rozpočtu o cca 2,5 mld. Kč více než kolik stát vyplatí církvím. Pokud se tedy dnes jedná o to, aby platy duchovních byly o 5-10% sníženy, pak to znamená, že církev dostanou o 80-160 mil. Kč méně než jindy a o to se pak navýší výnos pro státní rozpočet ze strany někdejšího církevního majetku církví a církví samotných.“ Navíc průměrný měsíční plat duchovních činí cca 16 tis.Kč (nikoliv 22 tis. Kč, jak je někdy uváděno). Už aby se stát s církvemi dohodl na vyrovnání.

(Celé vyjádření z 20.8. je na e-cirkev.cz.)

Sociální demokraté proti sociálnímu smíru

Mostečtí sociální demokraté jdou do voleb s billboardy, na nichž kandidát na primátora pokládá voličům otázku, proč by měl litovat, že je ve svém domově národnostní většinou: „Jeden stát, jedna pravidla!“ Tvrzení, že jde o konfliktní rétoriku s rasovým podtextem, mostecká ČSSD odmítla. Jenže přesně takovéhle podněcování vášní vede k zápalným lahvím a nikdy nic nevyřeší.

Promítej i ty!

Člověk v tísní k promítání (na faře, v hospodě nebo i třeba jen kamarádům v obýváku) nově půjčuje dokumenty Kimčongílie (o koncentračních táborech v Severní Koreji), Hlad a Barmský VJ, unikátní výpověď o krutém potlačení mnišských nepokojů v Barmě z roku 2007. Barmský VJ se letos ucházel o Oscara v kategorii pro nejlepší dokument roku 2009. Další dostupné filmy jsou Zemřít ukamenováním, Anna v přední linii a Já, moje romská rodina a Woody Allen. Více na www.promitejity.cz, zatím se projekci od jara zúčastnilo přes 5000 diváků (mezi nimi i návštěvníci filmového večera pražského SOMu).

Brodfest

28.–31.10. Církev bratrská v Havlíčkově Brodě pořádá svůj sjezd mládeže. Tématem je Na čem záleží: „Uprostřed mnohých dobrých cest se může snadno stát, že nenajdeme tu správnou, na které záleží. Jaká to ale je? Jak ji hledat? Kdo ji najde?“ Před dvěma lety se společného sjezdu CB a baptistů zúčastnilo přes 1200 mladých lidí.

Připomeňte aktivním mládežníkům **SEPRAM!** Hm... Seminář pro pracovníky s mládeží. Proběhne **27.–31.10.2010** v Horském domově v malebných Krkonoších.

Více na <http://mladez.evangelnet.cz>.

První listopadový víkend: **5.–7.11.2010** se uskuteční v Táboře společné seniorátní dny mládeže jihočeského a pražského seniorátu s názvem „**Stádo - člověk bez názoru**“.

Ve dnech **5.–7.11.2010** se v Hořicích uskuteční SCUUK mládeže organizovaný Královéhradeckým SOMem. Téma: „**Sex, Drugs and Rock'n'roll??**“. O AIDS a vztazích bude v sobotu přednášet **Tomáš Řehák z organizace ABATOP**. Všechny zveme na mix duchovního, hudebního, společenského a tvořivého programu zakončeného nedělní bohoslužbou v Večeří Páně a následnou „Nebeskou kavárnou“.

POZOR BRNO!!! Naše podzimní školka se posunula - **Život je krásný 12.–14.11. Boskovice**.

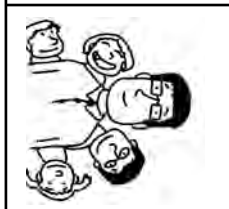
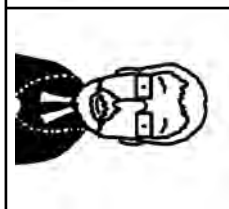
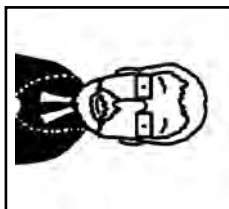
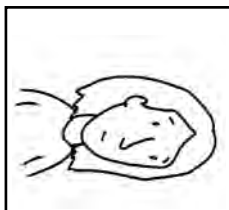
Je vám v pátek líto, že končí škola? Přijďte na SDM! Zažijte s námi víkendovou školu! **24.–27.11.2010, Semetín, hájenka Alcedo**. Součástí seniorátek je i oblíbené **Adventní bdění** - snad tentokrát vydržíme...

Více info na www.vychodomoravska-mladez.evangelnet.cz

FLOORBALLOVÝ TURNAJ! V Chrudimi se v sobotu **6.11.** od 9.30 uskuteční floorballové klání! Ať přijedete jako tým nebo jednotlivci, s hokejkami či bez, **rádi Vás uvidíme!** Více na <http://chrudimska-mladez.evangelnet.cz>.

MODLITBA ZA DOMOV

Již počtvrté se 28. října sejdou pod Řípem křesťané z různých církví, aby společně poněkud netradičním způsobem oslavili státní svátek. Ekumenická rada církví pořádá Modlitbu za domov, tentokrát s podtitulem „**Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš.**“

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY !

Diakonie ČCE, Středisko křesťanské pomoci v Praze
DOBRODUŠ služba následné péče, jejíž významnou součástí
je pravidelné setkávání DOBROvolníka a člověka s DUŠevním
onemocněním, hledá nové DOBROVOLNÍKY starší 20 let.

Dobrovolníci u nás zdarma absolvují vstupní výcvik, zaměřený
na psycho-sociální dovednosti a znalosti v oblasti duševního
zdraví, a po dohodě pak vytvářejí dvojici s klientem. Dvojice spolu
tráví 2-3 hodiny týdně rozvojovými aktivitami, které přispívají
k lepšímu začlenění do společnosti (zejm. volnočasové aktivity).
Délka spolupráce s klientem je minimálně půl roku. Dobrovolníci
jsou v průběžném kontaktu s koordinátory projektu, po celou
dobu mají odborné vedení a supervizi, a jsou průběžně odborně
vzdělávání. Vstupní výcviky proběhnou v září a říjnu 2010.

V případě zájmu nás kontaktujte na tel.: 602 142 075,
602 142 055 nebo 222 512 760
dobrodus@diakoniecce.cz www.dobrodus.cz

Sjezdové ZTRÁTY A NÁLEZY budou uloženy v kanceláři oddělení
mládeže, Jugnamnova 9. Více informací na webu a facebooku.

BRATRSTVO

roč. 51/2010
číslo 8

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.

Vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické.

Grafická úprava: O. Fikejs, sazba a technická redakce: Jitka Čechová

Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,

e-mail: bratrstvo@e-cirkev.cz, tel: 224999273

Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangnet.cz>

Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10x ročně.

Tiskne MIB Print, Praha 6. Přídělené registrační číslo MK ČR 5092.

ISSN - 1213-9351